

ВІЧНИЙ СКАРБ

Весна мого життя

Теплом війнуло на сумні поля,
Теплом війнуло на сади безлисті –
І ожила задумана земля,
Прийнявши сонячні цілунки
променисті.

Дзвенять струмки, радіючи весні.
Травинки перші тягнуться до неба.
І радісно, і весело мені,
Що Ти мене знов оживив для Себе.

Весна мого життя, Ісусе, – Ти,
Ти оживив моє усохле віття,
Аби я зміг для Тебе розцвісти
На нескінченні вічності століття.

Вже перша пісня тріпотить вгорі.
Відкриті вдячним звукам двері серця.
Все виграє навкруг о цій порі
І кожна брунька радісно сміється.

Розкрили перші квіти пелюстки,
Прості і невимовно пречудові,
І розцвіли в моїй душі квітки –
Квітки до Тебе ніжної любові.

А пахощів весни терпка краса
Розноситься навколо свіжим вітром.
І вже моя наповнена душа
Тобі хвали пахучим ніжним миром.

Весна мого життя, Ісусе, – Ти,
Ти оживив моє усохле віття,
Аби я зміг для Тебе розцвісти
На нескінченні вічності століття.

Василь Мартинюк

Женщины

Женщины красят планету
Розам дамасским под стать
И вдохновляют поэтов
Чудные песни писать.
Женщины дом украшают,
Тают мужские сердца...
Мамы детей утешают,
Дочери – гордость отца.
Женщины – остров уютный,
Умеют любить горячо.
Для мужа – как ветер попутный,
В горе подставляют плечо.
Женщины – счастья причина!
Все это не выразит стих.
И горе бы стало мужчинам,
Если бы не было их.
Женщины – розы живые!
Божьего часть естества.
Женщины наши родные,
Вечного вам торжества!

Александр Зелинский

ВЕСНИ ПРЕКРАСНІ МИТІ

Весна настає! Вона змітає залишки за-
метів, почорнілий лід на дорозі. Змиває
струмками міський бруд, здуває тяж-
кі хмари з неба й чистими губками білих
хмаринок протирає його, наче старан-
на господиня віконне скло, до радісної та
ясної блакиті. Погода на вулиці мінлива.
Іноді вона дарує щедрі сонячні промені,
що гріють землю, а часом наганяє туж-
ливі хмари та холодні вітри.

Якщо вибратися за місто, то може
видатися, що природа тут і не думає
готуватися до зустрічі весни. На полях
лежить товстий шар снігу, не чути пта-
шиних голосів, а прохолодний вітер
нагадає, що нещодавно вирував
морозний січень. Проте ця застигла
картина – лише ілюзія. Приготування
до приходу теплих вітрів і сонця тут
тривають, але вони приховані від
людських очей.

У надрах землі, глибоко під шаром
снігу й заледенілого ґрунту, починають
свій рух родючі соки, їх несуть ожилі
ґрунтові води. Великі старі дерева пер-
шими починають своє пробуджен-
ня. Вони неспішно ворухать застиглим
корінням, простягають найтонші ниточ-
ки корінців назустріч цілющим весня-
ним сокам. Поживні речовини підійма-
ються стовбуром і проникають у кожен
гілочку. Розпочинається підготовка до
появи бруньок. Листя з'явиться ще не-
скоро, але ліс уже прокинувся, хоч зов-
ні дерева здаються нам сонними та
млявими.

Непомітні зміни відбуваються й на
річці. Ночами стрімкий потік уже не
сковують суворі морози, і нижній шар
крижаного панцира починає тонша-
ти, розмивається потеплілими водами.
Неспішно і наполегливо працює річ-
ка для того, щоб скинути пута зими.
Незабаром на її поверхні з'являться
проточини, а потім крижаний покрив
розтане вщент.

**Весна – час оновлення,
відродження не тільки при-
роди, а й людського роду.** Це
пора чарівності, натхнення й лю-
бові. Подекуди ще не зійшов сніг,
а весна вже проситься в наші
душі. Світ змінюється на очах,
і разом з ним змінюємося й ми.
З настанням перших весняних
днів щось невловиме проникає
в повітря, торкається душі й тіла.

**Весна прекрасна сама собою,
вона зодягнена в ніжний пер-
воцвіт.** Весна – подруга сонця,
яка поруч з ним стає художницею.
Тільки замість фарб у неї сонячні
промені. Узяла один промінчик і
вкрила землю зеленню. Взяла ін-
ший – і наповнила сади та ліси бі-
лими й рожевими квітами, на де-
яких деревах розвісила сережки.
Ось так на зміну суворому пейза-
жу зими приходить ніжна аква-
рель весни.

**Весняні дні дарують нам ди-
вовижні фарби, радісні звуки.**
Ми захоплюємося і милуємося
цими подарунками. Немає нічо-
го прекраснішого, ніж усвідом-
лювати, що навколо вирує життя.
Весна стелить під ноги зелені ки-
лими, повсюди розвішує зелені
фіранки, приносить в наше жит-
тя красу цвітіння, свіжість дощу,
гармонію світла та кольору – сло-
вом, господарює так вправно і так
дбайливо, що не цінувати всього
цього неможливо.

Весна впливає і на людей.
Змушує випростатися тих, хто
опустив плечі; розгладжує зморш-
ки на обличчях; змушує вдихну-
ти глибше кришталеве повітря.
Це повітря настільки чисте і сві-
же, що, заповнюючи легені, да-
рує відчуття спокою та молодості.
Коли відтає земля, люди теж ніби
стають м'якшими й добрішими.

**Весна – час відродження і но-
вих починань.** Її неможливо не
любити. Вона дарує життя і надію
на щастя. Весна і є щастям.

Асія Тлектесова

У пошуках мудрості

Немає жодної потре-
би вирушати на край світу
в пошуках мудрості, адже
Бог поруч. Успіх дося-
гається не завдяки здіб-
ностям, якими ви володіє-
те тепер або матимете
колись. Він досягається
завдяки тому, що може
зробити для вас Господь...
Бог палко бажає да-
ти вам розуміння як дочас-
ного, так і духовного. Він
може розширити інтелект,
дати тактовність та уміння.
Докладіть ваші здібності
до роботи, просіть у Бога
мудрості – і дасться вам.
Прийміть слово Христа як
надійну гарантію. Ніколи
не дозволяйте собі гово-
рити безнадійно й роз-
чаровано, інакше багато
втратите.

Еллен Уайт

Пусть Бог благословит твой дом

Пусть Бог благословит твой дом,
Пусть радость, счастье будут в нем.
И да хранит тебя, любя,
Судьбой твоей рукою.
Лицо твое да обратит
И в жизни будет крепкий щит...
И да услышит все молитвы,
Хранит тебя в суровой битве!
Охраной будет в твоём доме...
Живи, как говорит Он в Слове!
Да будут здоровы дух и плоть,
Да сохранит тебя Господь!

5

ПРИЧИН молитися

1

Молитва лікує. Соціологи довели: під час щирої розмови з Богом у людини нормалізується психологічний стан.

2

Доведено, що молитва відновлює сили майже вдвічі краще, ніж сон.

3

Молитва робить нас розумнішими, адже під час спілкування з Господом у нас починають одночасно працювати і ліва, і права півкулі. Ритм обох півкуль вирівнюється, а розвиток інтелекту прискорюється.

4

У молитві можна на деякий час стати дитиною, про що ми часом мріємо в метушні й тягарях дня. Тривалі дослідження виявили, що стан молитви тожний зі станом дитини. Малюк радіє

своєму життю, не знає відчаю і готовий виконувати будь-які завдання.

5

Життєво необхідно пам'ятати про своїх батьків і висловлювати їм вдячність. Вони подарували нам життя. Батьки з нами на землі, а на небі в нас є Небесний Отець. Тому ми маємо дякувати за те, що живемо, дихаємо, за те, що ми є. Коли людина пам'ятає своїх батьків і вдячна їм, життя складається за кращим сценарієм.

Слід пам'ятати, що молитва позитивно впливає не тільки на людину, але й на її оточення, а також на весь світ.

Молитва – це просто:

- скажи «дякую» Богові;
- попроси вибачення за свої неправильні вчинки чи слова;
- попроси в Господа допомоги для всіх своїх близьких і всіх людей;
- розкажи Небу, що тебе хвилює і з чим ти не можеш упоратися;

– попроси в Христа допомоги виконати складні завдання, які постають перед тобою у твоєму житті.

Головне – не перетворювати розмову з Богом на випрошування чогось або диктування своїх умов і рішень. Бог знає, що і як для тебе краще.

Помолися за мир у всьому світі й не забудь сказати «ДЯКУЮ» від щирого серця.

Нам пишуть

Слова

Слова, слова, слова...
Яка в них дивна сила!
Одні – дають життя,
А інші – як могила!

Слова – це серця скарб!
Слова – окраса мови!
Та в деяких устах
Вони – немов окови!

Слова – насіння уст,
Що розвіває вітер.
Летять у білий світ
Одні, неначе квіти,

А інші, як бур'ян,
В серцях людей зростають.
Спитаємо себе:
А що ж я розсіваю?

В молитві і в псалмах,
У лагідному слові,
У пісні, що дзвенить,
І в ніжній колисковій,

У Слові Божому,
В дитячих молитвах –
Цвітуть сади любові на устах.
Щоб менше бур'яну було
у цьому світі,
До Слова Божого
ви наворачтайтеся, діти!
Бо наш Отець попалить весь бур'ян,
Повік не промине
Лише любові сад.

Ольга Паньків

Добре

«Нам слід шукати добре в інших людях, не очікуючи нічого натомість. Ми повинні ставитися до них так, ніби вони гідні найвищої поваги. Тільки так можна відкрити їм Євангеліє»

Дуглас Купер

ЗБУДОВАНИЙ БОГОМ ДІМ

Ніч... Галасливу вечірню метушню заколисала м'яка тиша. Уснули веселі дитячі гри, грюкання дверима і дзвін посуду. Я востаннє проходжу напівтемними кімнатами, торкаючись шорсткуватих стін і холодних одвірків. У такт крокам рипить дерев'яна підлога, миготять на стелі місячні відблиски, і ледь уловимий протяг тривожить віконні фіранки.

Будинок засинає. Він наче сивий, але міцний дідусь, який обіцяє прожити ще багато років. Найбільше мені до вподоби його впевнена добротність, мовчазна

надійність стін і привітність світлих кімнат. Це немов усмішка товариша, котрий завжди радий зустрічі.

Цей дім значно пережив своїх колишніх господарів. Подекуди обсипається штукатурка, стерлася давня фарба, по-старечому вередливо скаржаться на втому дверні петлі.

Я не знаю його будівничого, але дім пам'ятає турботу людських рук. Ще багато чого треба зробити, аби приручити цього недовірливого буркотуна. Присвятити йому сили і час, нерви і кошти, доки він не стане до дрібниць рідним і звичним. І не так уже й потрібний дому-дідугану дорогий «єврокостюм», важливо, як він себе почуває.

Щоранку цей будинок прокидається разом зі мною і щовечора бажає солодких снів моїм дітям. Це мій дім, і ми з радістю служимо одне одному.

Я знаю, що коли-небудь нам доведеться розлучитися. Він проведе мене з мовчазною покірністю, але ще багато років зберігатиме мої думки, сумніви та працю. І віддано служитиме своєму новому господареві.

Сотні разів хуртовину змінять краплі весняного дощу, і настане день, коли його теж не стане. Каміні – безмовні довгожителі, але вічність належить тільки Богові.

Там, на Небесах, Він зводить мільйони прекрасних будинків, бездоганних у своїй досконалості. В одному з них є місце й для мене. І байдуже, який вигляд має це житло, адже за його стінами – мир, спокій і блаженство.

І доки ми дбаємо про свої квартири й будинки, присвячуючи їм дорогий час коротких людських життів, Господь терпляче зберігає ключі від нетлінних небесних осель.

Тих, хто знайде шлях, Христос запевняє: «І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були» (Івана 14:3).

Євгенія Чернова

ТАК ПИТИ ЧИ НЕ ПИТИ?

Проблема помірного вживання християнами алкогольних напоїв існує здавна. Та якщо раніше цей явний чи таємний порок викликав сором і каяття, то тепер уже ніхто не ховається, не виправдовується, ба більше – у вузькому колі своїх одновірців пропагує користь помірного вживання вина, особливо червоного. Мовляв, так стверджує медицина, наука й навіть... Святе Письмо! То схвалює чи засуджує Біблія помірне вживання алкогольних напоїв?

Прихильники помірності зазвичай апелюють: «Покажіть нам хоча б один текст у Біблії, котрий забороняє пити вино!» Дивно, але чомусь не виникає запитань щодо наркотиків, хоч у Святому Письмі немає жодної заборони щодо їхнього вживання, а стародавні люди були добре знайомі з наркотичними речовинами. Чомусь ніхто з християн не шукає біблійних заборон на багатоженство, а їх там і немає, навпаки, священні сторінки рясніють фактами полігамії!

Теологи популярно пояснюють, що існують два види біблійних заборон: вербальні, які виголошують конкретну словесну заборону, і контекстуальні, зрозумілі з контексту Святого Письма, особливо негативних ілюстрацій із життя його героїв.

П'яні відразливі сцени з життя Ноя, Лота залишають у свідомості читача незгладиміший слід, ніж коротке «не пий вина!» Розуміючи все це, християни чомусь так уперто дошукуються вербальної заборони на вживання вина... А чи знаходили ви біблійну заборону на суїцид? Наприклад: «Не вбиватимеш самого себе». «Безперечно! – скажете ви. – Адже шоста заповідь наказує: "Не вбиватимеш". Це стосується й убивства самого себе».

У такому разі що ви думаєте з приводу такого постулату: порушення законів нашого ества – такий самий гріх, як і порушення однієї з Десяти Заповідей, бо ми не можемо порушувати закони природи, не порушуючи при цьому Закону Божого? Тож хіба в шостій заповіді не йдеться й про знищення самого себе через порушення законів природи – вживання того, що Бог не дав на їжу та пиття?

Порушення цієї заповіді саме в такому розумінні тягне за собою особливе покарання: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – то храм Духа Святого, що живе в вас?.. Як хто нівечить Божого храму, того знівечить Бог» (1 Кор. 6:19; 3:17).

Позиція схвалення християнами помірного вживання алкогольних напоїв ґрунтується на трьох найголовніших положеннях:

- теорія вина одного виду;
- теорія квасного одного виду;
- гіпотеза про відсутність стародавніх технологій збереження безалкогольного соку.

У цій послідовності побудоване й запропоноване дослідження.

ТЕОРІЯ ВИНА ОДНОГО ВИДУ

Ця теорія ґрунтується на такому узагальненні: «У Писанні згадується вино тільки одного виду, і біблійне слово «вино» означає лише алкогольний, тобто ферментований (переброджений) напій».

Якщо ця теорія істинна, тоді позиція Святого Письма щодо вина має бути такою однозначною – або позитивною, або негативною. Однак у Біблії неодноразово трапляються уявно суперечливі думки із цього питання.

✓ НЕОДНОЗНАЧНА ПОЗИЦІЯ СВЯТОГО ПИСЬМА

Схвалення вина. Чимало біблійних текстів схвалює вино, називаючи його складовою Божественного благословення. Наприклад: «Нехай же дасть тобі Бог небесну росу, й багатство землі – достаток пшениці та свіжого вина» (Бут. 27:28); «Траву для худоби вирощує, та зеленину для праці людині, щоб хліб добувати з землі, і вино, що серце людині воно звеселяє...» (Псал. 104:14, 15); «О, всі спражені – йдіть до води... І йдіть, без срібла купіть живності, і без платні вина й молока!» (Ісаї 55:1).

Засудження вина. З іншого боку, значно більше текстів змальовує вино як зло та прокляття, забороняючи навіть дивитися на нього: «Не царям, Лемуїле, вино, не царям, і напій той п'янки не князям, щоб не впився він та не забув про Закона, і щоб не змінив для всіх гноблених права!» (Прип. 31:4, 5); «Не дивися на вино, як воно рум'яніє, червоніє, як виблискує в келиху, й рівенько летється, – кінець його буде кусати, як гад, і вжалить, немов та гадюка» (Прип. 23:31, 32); «Вино – то насмішник, напій п'янки – галасун, і кожен, хто блудить у ньому, немудрий» (Прип. 20:1).

Як бачимо, ставлення Святого Письма до вина неоднозначне й навіть видається суперечливим. Як же розв'язати цю позірну розбіжність? Біблійна наука герменевтика пояснює: уявна біблійна суперечність може свідчити про відносну, але не абсолютну сутність суб'єкта. Тобто вино, представлене у Святому Письмі, не одного виду і як термін має більш ніж одне значення.

✓ ЗНАЧЕННЯ СЛОВА «ВИНО» В БІБЛІЇ

У масоретському тексті вживається 13 слів, які в Синодальному перекладі позначені як вино. Ми не розглядатимемо кожне із цих слів, звернемо особливу увагу лише на два з них, найуживаніші в оригіналі Старого Завіту: *тірош* (виноградний сік) і *йайін* (вино). У Септуагінті – грецькому перекладі Старого Завіту – слово «йайін» має свій давньогрецький аналог «ойнос» (вино).

Давньоєврейське слово «тірош» у Старому Завіті вживається в 38 текстах і в кожному з них позначає лише чистий, непереброджений виноградний сік. Ось кілька біблійних прикладів використання слова «тірош»: «Опустошене поле, упала в жалобу земля, бо спустошене збіжжя, вино молоде [тірош] пересохло, зів'яла оливка» (Йоїла 1:10); «Так говорить Господь: Коли в гроні знаходиться сік виноградний [тірош], і хтось скаже: "Не псуй ти його, бо благословення у ньому"» (Ісаї 65:8).

У різних слов'янських перекладах слово «тірош» часто перекладене просто як вино, без вказівки, яке саме вино мається на увазі. Ось деякі приклади: «Якщо ви справді будете слухатись Моїх наказів... Я своєчасно дамиму дощ вашій землі... і ви збиратимете своє збіжжя, своє вино [тірош – в оригіналі], і свою олію» (П. Зак. 11:13, 14 – суч. укр. переклад); «Безпечно житиме собі Ізраїль. Джерело Якова – на землі, багатій пшеницею та вином [тірош], а небо його зрошуватиме росою» (П. Зак. 33:28 – той самий переклад).

Отже, єврейське *тірош* – виноградний сік – перекладене в наших Бібліях і як молоде вино, і як виноградний сік, і як вино.

Давньоєврейське слово «йайін» теж перекладається як вино. Природно очікувати, що *йайін* означає щось протилежне до *тірош*, тобто переброджений виноградний сік. Саме такої помилки припускається більшість сучасних теологів, стверджуючи, що біблійне слово «йайін» завжди означає тільки алкогольне вино.

Дозвольте представити цілком несподіване значення цього слова: «І буде забрана радість та втіха із саду, а по виноградниках пісні не буде... вина [йайін – в оригіналі] по чавилах не буде топтати чавильник, – окрик радості Я припинив» (Ісаї 16:10). Очевидно, що тут словом «йайін» названий вичавлений з-під преса чистий, безалкогольний виноградний сік. Тож запам'ятаймо таку біблійну аксіому: якщо в Писанні сказано про вино з-під преса або з чавила – це завжди означає безалкогольний сік.

«Збирайте вино [йайін] й літні плоди та оливу, і складайте в ваш посуд, і сидіть у ваших містах, які ви зайняли... І зібрали вина [йайін] та літніх плодів дуже багато» (Єрем. 40:10, 12). Безсумнівно, збирати з виноградників і полів можна лише свіжі продукти, не зіпсуті й не переброджені.

«Немовля й сосунець умлівають голодні на площах міських. Вони квілять своїм матерям: "Де хліб і вино [йайін]?"... Душі свої випускають на лоні своїх матерів» (Пл. Єрем. 2:11, 12). Зрозуміло, що немовлята не могли просити алкогольного напою, вони чекали чистого

виноградного соку, який був частиною їхнього природного харчування.

За класифікацією теологів, зі 141 посилення на слово «йайін» 71 раз воно вказує на безалкогольний чистий сік і 70 – на вино переброджене. Тому *йайін* у Біблії – генеричний вислів (родове поняття) для позначення і безалкогольного виноградного соку, і перебродженого алкогольного вина, і навіть виноградних ягід. У стародавніх мовах слово «вино» передбачало широкий набір продуктів на основі винограду. Лише в останні часи, у міру того як алкогольне вино зайовувало смаки споживачів, цим поняттям майже завжди позначають тільки п'янкий напій.

Давньогрецьке слово «ойнос»

вживається в Новому Завіті лише 34 рази (дані Самуеля Баккіої), до того ж з контексту не завжди можна зрозуміти його точне значення. Однак значення *ойнос* можна визначати також за Септуагінтою, де це поняття вживається з подвійним значенням: і як п'янкий напій, і як чистий виноградний сік.

Ось деякі приклади, коли єврейське *тірош* перекладене грецьким *ойнос* у значенні чистого, неп'яного виноградного соку: «Ти даєш більшу радість у серці моїм, ніж у них, як помножилося їхнє збіжжя та їхнє вино молоде» (Псал. 4:8); «І будуть комори твої переповнені ситістю, а чавила твої будуть переливатися вином молодим» (Прип. 3:10); «І токи наповняться збіжжям, давильні ж кадки будуть переливатися вином молодим» (Йоїла 2:24).

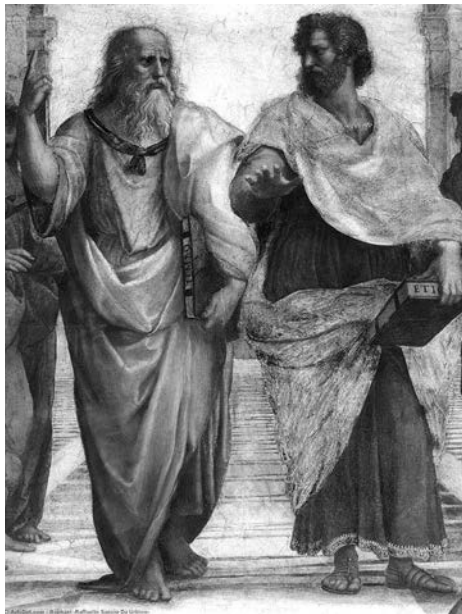
Перекладачі Святого Письма можуть просто розгубитися: яке ж зі значень слова «вино» обирати в кожному окремому випадку? На це питання існує універсальна відповідь: згідно з контекстом. Та стверджувати, що слово «вино» в Писанні вживається лише в значенні п'яного напою, неправильно. Як бачимо, теорія вина одного виду безпідставна.

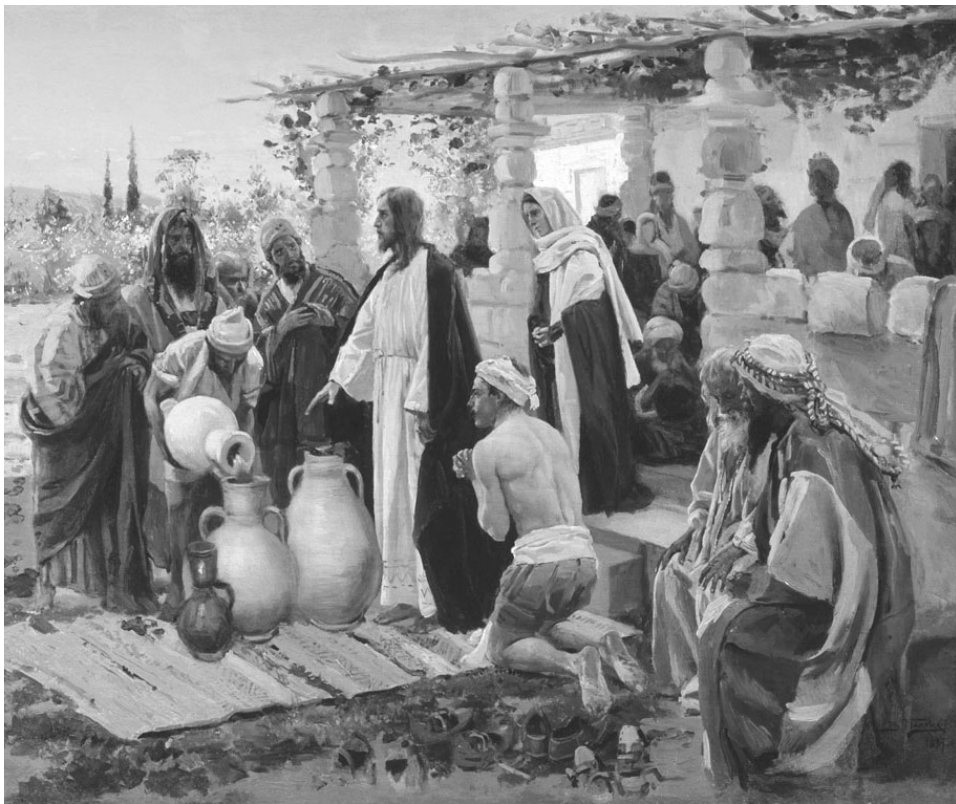
✓ ЗНАЧЕННЯ СЛОВА «ВИНО» В НЕБІБЛІЙНОМУ КОНТЕКСТІ

Слово *wine* (вино) у тлумачних словниках англійської мови XVIII-XIX ст. мало значення і чистого, безалкогольного виноградного соку, і п'яного вина. Так само й в інших мовах. Навіть Тлумачний словник Володимира Даля (1861) у рубриці «вино» поруч із значенням алкогольного напою пропонує ще такі його тлумачення: вино-самоплив – вино, яке нібито впливає з перестиглого винограду, імовірно, злегка відтиснуте; німе вино – вино, яке не бродить.

У юдейській небіблійній літературі слово «йайін» (вино), використане у Старому Завіті, також мало не одне значення. Щоб переконатися в цьому, перегляньте Єврейську енциклопедію (1901), Юдейську енциклопедію (1971), Вавилонський Талмуд, книгу «Галакот Гедалот» або ознайомтеся з повною версією однойменної книги Ольги Стасюк «Так пити чи не пити?»*

Давньогрецьке слово «ойнос» у світському вживанні теж мало два значення. Саме в значенні чистого, неперебродженого виноградного соку його нерідко використовували Аристотель, Аттеней Граматиста, Папіас, Проклус, Етенаус. 🍷

✓ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ТЕОРІЇ ВИНА ОДНОГО ВИДУ

Якщо прийняти теорію вина одного виду як істинну, тобто погодитися з ідеєю, що кожне слово «вино» в Біблії означає п'яний напій, у деяких священних текстах з'являться нерозв'язні морально-етичні суперечності. Розглянемо декілька таких текстів.

Проблема з вином у Кані

Галілейський (див. Івана 2:1-10). Якщо слово «вино» в цьому уривку позначає алкогольний напій, це значить, що вино, приготоване сім'єю молодят для весільного бенкету, було алкогольним. Хіба гості, за словами розпорядника бенкету, уже так «понапивалися», що не могли розібрати смак нового вина? А Христос створив, за сучасними підрахунками (згідно з об'ємом рідини у наповнених посудинах), ще 600-800 літрів алкогольного вина, і всі продовжили ним впиватися? І це можна назвати поміркованим питтям? Ми можемо собі уявити, у якому стані з такої громадської пиятики розходилися гості й Кого можна було б звинуватити за таке неподобство... Чи прийнятна така картина з погляду моралі та етики? Очевидна нісенітниця!

Захисники помірного вживання алкоголю вказують у цьому уривку на текст 10: «*Та й каже [весільний староста] йому [молодому]: "Кожна людина подає перше добре вино, а як понапиваються, тоді гірше; а ти добре вино аж на досі зберіг"*». Тут загострюється увага на давньогрецькому слові «метюстосін». У більшості версій воно перекладене як нап'ються, понапиваються й нібито свідчить про те, що вино на весіллі було п'янким.

Справді, одне зі значень слова «метюо» – напиватися, бути нетверезим, пиячити. У Новому Завіті воно

вживається лише 5 разів саме в такому значенні. Однак у Септуагінті це слово та його похідні згадуються 35 разів!

Проаналізуємо, якими значеннями наділяє його саме Писання: «*Яка дорога Твоя милість, о Боже, і ховаються людські сини в тіні Твоїх крил: вони з си-тості дому Твого напоюються [метю-стесонтай]*» (Псал. 36:8, 9), «*Бо як дощ чи то сніг сходить з неба й туди не вертається, аж поки землі не напоїть [метюсе] і родючою вчинить її*» (Ісаї 55:10). «*І бувйови зійдуть із ними, і телиці з биками, і напоїться [метю-стесетай] кров'ю їхній край, і насититься туком їхній порох*» (Ісаї 34:7). «*І буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, кості твої позмицняє, і ти станеш, немов той напоєний [метюон] сад*» (Ісаї 58:11).

Отже, людина може бути напоєною із ситості дому Божого; земля може напоїтися дощем і навіть кров'ю; сад може бути напоєний вологою. Це слово та його похідні, як правило, використовуються в значенні ясноти, а не як пиття. І розпорядник бенкету в Кані Галілейській цілком міг використати його саме в такому значенні. Тоді його докір нареченому міг би звучати так: «Кожна людина подає перше добре вино, а коли наситяться/переситяться/будуть напоєні, тоді гірше; а ти добре вино аж на досі зберіг». Як каже українська приказка: «Вміли готувати, та не вміли подавати».

«Не впивайтесь вином» (Ефес. 5:18).

Це ще один текст у Новому Завіті, де використано слово із цього ж семантичного кола: цей текст часто використовують любителі випити, щоб виправдати свою пристрась. «*І не впивайтесь [метюкесте] вином, у якому розпуста; а наповнюйтеся [плерусте] Духом*». Проведемо коротке дослідження щодо тлумачення цього вірша з урахуванням чотирьох контекстів.

Біблійний контекст. Такі дивні протиставлення «упивайтесь – наповнюйтеся», «вино – Дух» не належать лише перу апостола Павла. У Євангелії від Луки ми знаходимо надзвичайно сильну алюзію на протиставлення Павла: «*Ні вина, ні п'яного напою не питиме; і наповниться Духом Святим ще з утроби своєї матері*» (Луки 1:15), – передрік ангел про Івана Хрестителя.

Буквальний переклад цього тексту такий: «Вино і сікер ні, не вип'є, але Духом Святим буде наповнений ще з утроби матері його». У цьому уривку ми знаходимо те ж саме протиставлення вина та Духа, те ж саме однокореневе слово «плестесетай» – наповнюватися. І зауважте, як категорично з подвійним запереченням заявляє ангел: «Ні, не вип'є!» Жодного разу, ніколи! А далі йде антитеза: Але Духом Святим буде наповнений.

Історичний контекст. Найголовнішу роль у диких оргіях, пов'язаних з культом Артеміди в Ефесі, відігравали саме

алкогольні напої. Божевільні танці, дикі вигуки та гучна музика викликали екстаз, релігійну нестямність, безпам'ятство, несамовитість, які вважали духовним єднанням з божеством. Пальма першості в досягненні такого божевільного стану належала алкоголю.

Апостол Павло, перебуваючи в Ефесі тривалий час, не раз ставав очевидцем такого біснування його мешканців і прекрасно розумів найтісніший зв'язок між спиртними напоями та єднанням з божеством, а насправді – з нечистими духами (див. ще в 1 Кор. 10:20).

Психологічний контекст.

Сучасному слов'янському читачеві все це особливо зрозуміле, оскільки зв'язок між спиртними напоями та сповненням бісівського духа простежується навіть у зв'язку слів спирт і спиритизм, що мають один корінь. А якщо поглянути на цю проблему з позиції психології, можна сказати досить прямо: спиртні напої в будь-якій кількості та з будь-якими градусами знімають Божественні бар'єри з інтелекту людини, допускаючи туди – у Святе храму людського єства – нечистих духів, бісів. Тому в людини залишається тільки одна з двох альтернатив: або вживати вино й наповнюватися нечистим духом, або відмовитися від алкоголю й сповнюватися Духом Святого. Одне з іншим абсолютно несумісне.

Граматичний контекст. Чомусь прихильники помірного пиття зосереджуються саме на словах: «*Не впивайтесь вином...*» А що далі? «...у якому розпуста». Апостол абсолютно чітко показує, що не у впиванні проблема розпусти, а в самому вині! Не в кількості, а в його властивості – вмісті алкоголю. Більше того, грецьке *асотиа*, перекладене в слов'янських версіях як розпуста або безпутність, буквально означає відсутність спасіння... П'янке вино, незалежно від уживаної кількості, позбавляє людину спасіння.

Спиртні напої та служителі

(П. Зак. 14:22, 23, 25-27, 29): «*Конче даси десятину з усього врожаю насіння твого, що рік-річно на полі зросте... Зав'яжеш те срібло в руці своїй, і підеши до місця, яке вибере Господь, Бог твій. І витратиш те срібло на все, чого буде жадати душа твоя, – на худобу велику й худобу дрібну, і на вино [йайін – в оригіналі], і на п'яний напій [шехар – в оригіналі]... І будеш ти їсти там перед лицем Господа, Бога свого, і будеш тішитися ти та дім твій. А Левит, що живе по брамах твоїх, – не кидай його... І прийде Левит... і приходько... і будуть їсти й наситяться*».

Це ще один біблійний уривок з групи текстів, у яких виникають гострі морально-етичні конфлікти, при схваленні теорії вина одного виду. Якщо погодитися, що вино, представлене в Біблії, завжди тільки п'янке, тоді треба погодитися, що левитам на священних трапезах пропонували алкогольне вино та п'янки напої. У такому разі щодо цього уривка знову виникають нерозв'язні парадоксальні морально-етичні проблеми.

По-перше, на релігійні свята правовірні євреї купували алкогольні напої не на звичайні гроші, а на особливі, відокремлені для святої мети – гроші другої десятини, названої Самим Господом святиня (Синодальний переклад), присвячене (пер. І. Огієнка), священне (пер. Р. Турконяка) (П. Зак. 26:13).

По-друге, люди, які прибули на свято, розпивали ці напої не де-небудь, а на подвір'ях святині, названих знову ж таки Самим Яхве тим місцем, яке вибере Він, щоб перебувало там Ім'я Його, або Святими дворами Його (Ісаї 62:9 – суч. укр. пер.).

По-третє, до такого столу, де в центрі красувалася «пляшка», вони запрошували левитів. Ви можете собі уявити, як після такого частування ці захмелілі служителі виконували своє священнодійство на святому місці, де перебувало Боже Ім'я?

По-четверте, щодо всякого місця, де перебуває Бог, Він наказав: «*Здійми взуття своє з ніг своїх, бо те місце, на якому стоїш ти, – земля це свята*» (Вих. 3:5; див. також Нав. 5:15). Входячи у святиню, священники мали не просто роззуватися, а й мити ноги! А у дворі в цей час могли походжати нетверезі служителі нижчого рангу? Як

сприймаються змальовані картини з погляду біблійної моралі та етики?

Продукти другої десятини. Як і вино та п'яний напій (*йайін* та *шехар*) входили до складу продуктів другої десятини, дозволені для вживання у дворах Божого Дому? Важливо зауважити, що у Святому Письмі ці обидва напої: і *йайін*, і *шехар*, – майже завжди виступають у парі. Цілком очевидно, що *шехар* у парі з *йайін* завжди буде такого ж роду, як і *йайін*. А *йайін*, як ми вже довели, міг мати значення і чистого свіжого соку, і п'яного вина. Який же *йайін* входив до складу другої десятини й міг бути вжитий на подвір'ях святині? Таким самим буде і його «побратим» – *шехар*. Тому наше завдання – визначити якість *йайін*, використовуваного для святого бенкету на священній території.

Прочитаймо уважніше досліджуваний уривок П. Зак. 14:22-29. Зверніть особливу увагу на текст 23, у якому Господь дає докладний список продуктів другої десятини, які можна було вживати разом з левитами під час священної трапези: «*І будеш ти їсти перед лицем Господа, Бога свого, у місці, яке Він вибере, щоб Ім'я Його перебувало там, десятину збіжжя свого, виноградного соку [тірош – в оригіналі] свого і оливки своєї, і первородних худоби своєї великої й худоби своєї дрібної, щоб навчився ти боятися Господа, Бога свого, по всі дні*» (П. Зак. 14:23). І у другому списку продуктів другої десятини, запропонованих у П. Зак. 12:17-19, згадується *тірош*.

Як ми вже зауважили вище, словом «тірош» у Старому Завіті позначали лише чистий, непереброджений виноградний сік. Отже, на подвір'ях святині міг бути уживаний тільки такий напій, що входив до продуктів другої десятини. Логічно зробити висновок, що в тексті 26 і *йайін*, і *шехар*, згадані в парі, також були неп'янкими напоями. Більше того, пророк Ісаї дає цілком зрозуміле пояснення, яке вино личить для вживання у дворах святині: «*Господь присягнув був Своєю пра-вицею й потужним раменом Своїм: Направду, не дам уже збіжжя твого ворогам твоїм, і пити не будуть чужинці твого виноградного соку [тіроші], що ти працював біля нього! Бо ті, хто збирає його [зерно], будуть їсти його та й хвалитимуть Господа, і ті, хто громадають його, будуть пити його [тіроші] на подвір'ях святині Моєї*» (Ісаї 62:8, 9).

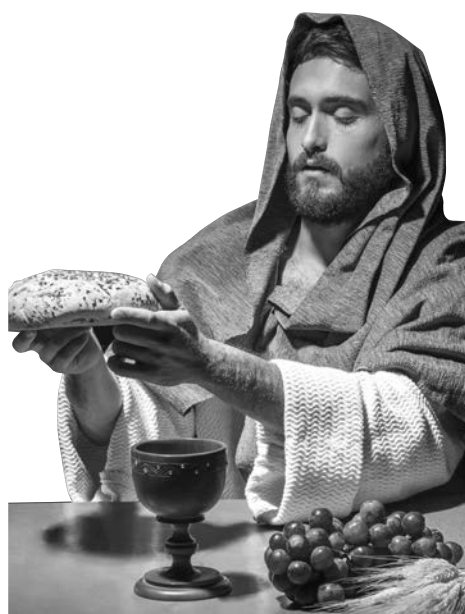
Отож так само, як і *йайін* (і *ойнос* – у Септуагінті), так і *шехар* у контексті святині мали бути лише безалкогольними. Тому текст П. Зак. 14:26 можна перекласти так: «*І витратиш те срібло на все, чого буде жадати душа твоя, – на худобу велику й худобу дрібну, і на виноградний сік, і на солодкий напій*». На подвір'ях святині про жодні алкогольні випари та п'яне дишання чи то левитів, чи то простих ізраїльтян не могло бути й мови!

За книгою Ольги Стасюк

«Так пити чи не пити?»

(*повну версію шукайте на сайті www.olgastasyuk.com)

Продовження в наступному номері

Коли життя наповнене Небом

Якщо ми хочемо увійти в Небеса, нам потрібно намагатися додати в наше земне життя якнайбільше Неба. Релігія Христа ніколи не применшує цінності того, хто її приймає. Вона справляє небесний вплив на розум і манери людини.

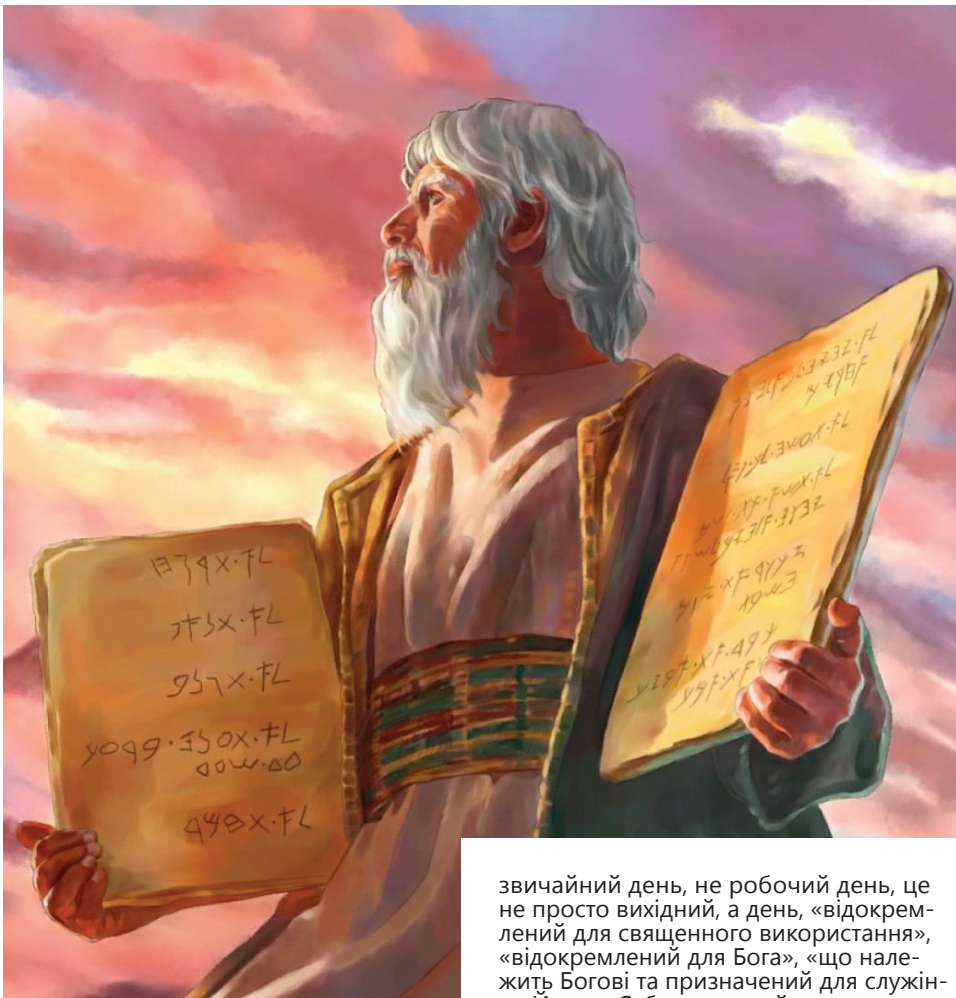
Коли Боже Слово торкається сердець грубих, вульгарних людей, починається процес очищення й облагородження характеру, і ті, хто витримав його, стають покірними та сприйнятливими до навчання, мов малі діти... Вони мають стати живими каменями в Божому храмі, їх обтесують, підганяють, обробляють, щоб вони вписалися в Божу будову. Хто за природою сповнений зарозумілості, той стає лагідним і покірним серцем. Відбувається зміна характеру, вони стають оновленими розумом і відродженими Святим Духом.

На початку Бог сказав: «Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою», але гріх майже знищив моральний образ Божий у людині. І цей плачевний стан залишався б незмінним і безнадійним, якби в наш світ не прийшов Ісус, щоб стати нашим Спасителем і Візирцем. Посеред морального розтління цього світу Він стоїть у красі Свого бездоганного характеру, наш єдиний Візирець для наслідування. Ми повинні вивчати Його життя, ставати схожими на Нього та йти за Господом Ісусом Христом, тоді ми привнесемо привабливість Його характеру у власне життя, влітаючи Його красу в нашу повсякденну мову та вчинки... Завдяки Христу ми можемо мати дух любові та послуху Божим повелінням. Завдяки Його заслугам цей дух може бути відновлений у нашій грішній природі, і, коли сядуть судді й відкривуться книги, ми зможемо бути серед тих, хто отримає Боже схвалення...

Іван побачив святе місто, яке сходить від Бога з Небес, Новий Єрусалим, з його дванадцятьма брамами з перлин і дванадцятьма основами з дорогоцінних каменів... Кожний, хто хоче увійти цими брамами й ходити цими вулицями, повинен бути змінений та очищений силою істини ще тут; і вінець нетлінної слави увінчає чоло переможця.

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ

Продовження

Слово «святість» у давньоєврейській мові, якою написаний Старий Завіт, означає невід'ємну рису Бога, що відрізняє Його від усіх створених Ним живих істот і всього Ним створеного (Вих. 15:11).

Тільки Господь досконало святий, лише Він є Джерелом святості (1 Петра 1:15, 16). Тому святість, яку Бог очікує від нас, Його земних дітей, передбачає відокремленість від усього гріховного і духовно нечистого, а також певний зв'язок із Ним за допомогою вивчення Слова Божого і молитви. Наша святість має проявлятися в повазі до Його Імені, щоб у нас свяtilося Його Ім'я, а також у благоговінні перед Богом, у послуху Його Заповідям, у святості суботнього дня, який Господь назвав святим та шанованим (Ісаї 58:13). Наша святість повинна проявлятися в непорочності нашого життя, у чистоті думок і вчинків. Бог не вимагає від нас неможливого. Слово «святий» також означає «відокремлений від звичайного для свяченого використання», «відокремлений для Бога», «що належить Богові та призначений для служіння Йому».

Наприклад, Слово Боже – це не звичайна книга, тому до неї має бути особливе ставлення. Святий храм – Молитовний будинок – це не звичайне приміщення, тому вимагає відповідної поведінки. Святий день – субота – це не

звичайний день, не робочий день, це не просто вихідний, а день, «відокремлений для священного використання», «відокремлений для Бога», «що належить Богові та призначений для служіння Йому». Субота, сьомий день тижня, – це Божий день, коли Господь спілкується зі Своєю Церквою, тому ми повинні бути на святих зборах (Левит 23:3). Ось чому заповідь починається словами: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його». Пам'ятай, що «день сьомий – субота для Господа, Бога твого». Пам'ятай, що Бог святий, Його Слово святе, Його Закон – святий, Його день – субота – святий (Єзек. 20:12, 20), і в Нього є відокремлений, святий народ (П. Зак. 14:2).

У стародавньому Ізраїлі був такий звичай: коли юнак пропонував дівчині вийти за нього заміж, він давав їй шматок золота. Якщо дівчина погоджувалася, вона брала шматок золота, і наречений говорив їй: «Ти тепер свята!» Тобто вона ставала його нареченою і належала тільки йому. Саме такий зміст Господь вкладає в слова, звернені до Його народу: «Ти святий народ для Господа». Тобто цей народ належить Богові, а тому він повинен святкувати Його день, суботу Господню (1 Петра 2:9).

На початку наших роздумів про четверту заповідь ми згадали, що сьомий день тижня – субота – є пам'ятником творчої сили Бога. Субота, Божий пам'ятник у часі, повинна постійно нагадувати нам про нашого Творця, Котрий освячує нас (Єзек. 20:12, 20). Слово «пам'ятай», яким починається четверта заповідь, у Біблії вживається доволі часто. Мудрий Соломон, звертаючись до молодих людей, говорив, щоб вони пам'ятали свого Творця в днях юнацтва свого (Екл. 12:1). Христос наставляв Своїх учнів, щоб вони згадували та зберігали всі Його слова (Івана 15:20). Своему народу Господь звелів пам'ятати всю дорогу, якою Він вів його (П. Зак. 8:2-6). Аби зберегти пам'ять про знаменні події, про видатних особистостей, люди ставлять пам'ятники, які вважаються національними, державними або сімейними святинами. Скульптурні пам'ятники на міських площах, вулицях, у скверах і на кладовищах нагадують про минулі події, зберігають пам'ять про національних героїв, про дорогих нашому серцю рідних і близьких. Імена видатних особистостей увічнюються в назвах міст, селищ, вулиць і площ.

Існують пам'ятники архітектурні – старовинні замки, фортеці, єгипетські піраміди, собори, вежі. Є і пам'ятники

літературні. «Я пам'ятник себе воздвиг нерукотворный, к нему не зарастет народная тропа», – так колись писав О. Пушкін. Пам'ятником Бога є наша улюблена, дуже давня, але завжди сучасна Біблія – богонатхненна Книга (2 Тим. 3:15-17). Бувають й інші пам'ятники, як, наприклад, крематорії Освенцима, що нагадують про жахи війни, або підземелля старовинних монастирів епохи Середньовіччя, де «священна» інквізиція катувала християн за їхню відданість Слову Божому.

А є пам'ятники в часі, тобто пам'ятні дати на честь видатних подій в історії нації, держави або життя окремої особистості. Наприклад, день нашого народження, день хрещення, день вінчання, День Перемоги, День незалежності, День Конституції... Якщо люди ставлять пам'ятники, встановлюють пам'ятні дати, щоб увічнити пам'ять про певну видатну подію, тим паче Бог увічнює Свої діла, щоб люди не забували свого Творця та Життєдавця (див. Псал. 102:13; 111:2-4). Якщо людські пам'ятники руйнуються або знищуються, то Божі пам'ятники – вічні (див. Мал. 3:16; Псал. 89:2; 111:7, 8; Вих. 31:16-18).

Одним з найзнаменніших вічних Божих пам'ятників є субота Господня. Кожен сьомий день тижня – Божий пам'ятник у часі. Четверта заповідь Божого Закону проникає в усі сфери життя сім'ї та суспільства – духовну, фізичну, емоційну й інтелектуальну. Ми в цьому переконаємося наступного разу, коли продовжимо дослідження цієї надзвичайно великої заповіді.

Нехай благословить вас Господь!

Володимир Алексєєнко

Отче наш

Отче наш Небесний, Всемогутній, Хай святиться нам Твоє Ім'я, Царство хай прийде у наші будні, Нехай воля станеться Твоя.

Господи, Всевишній нашій Отче, Дай любові, ласки і тепла, Дай щасливі дні усі нам й ночі, Бережи від темряви і зла.

Дай нам хліб насущний на весь день І провини наші всі прости. Ми Тобі співаємо пісень Про Твоє блаженство доброти.

Так і ми прощаємо провини Винуватцям нашого буття. В Господі возз'єднана родина Буде нехай протягом життя.

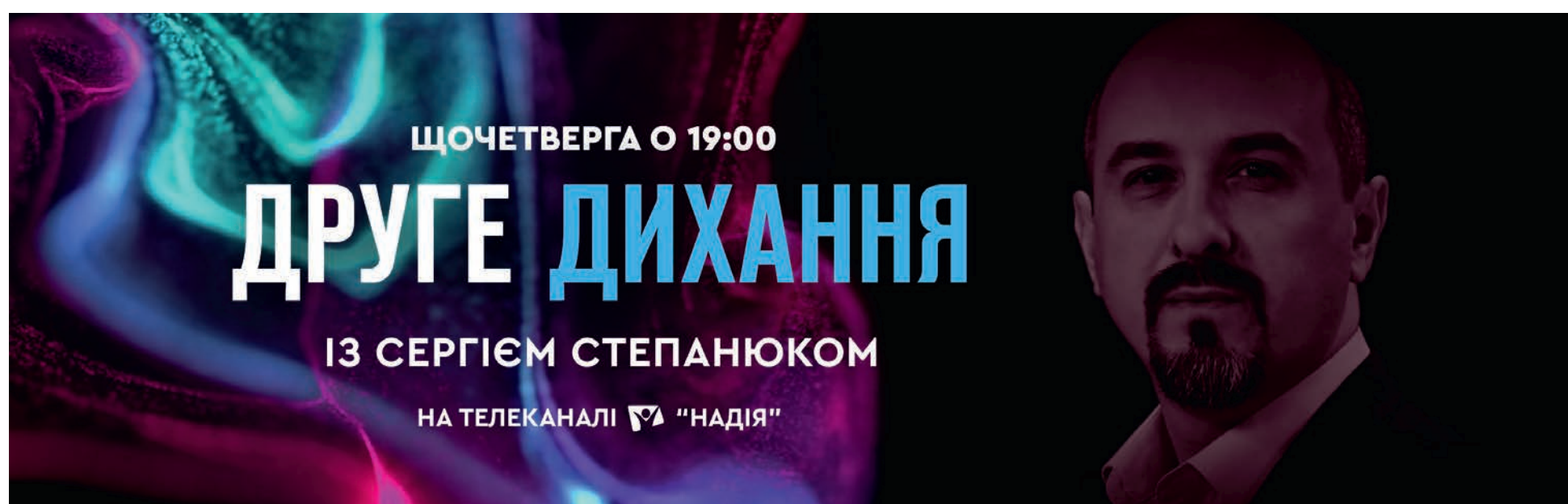
Не введи нас, грішних, у спокуси, Захисти від демонів страшних. Сину Божий, Господи Ісусе, Бережи усіх людей земних.

Бо Твоє є Царство, сила й слава, Отче наш, навік віків. Благу вість нести – моя життєва справа До кінця призначених років.

Григорій Микитась

ТВ-програма на БЕРЕЗЕНЬ (03.03 – 09.03)*

HOPE.UA

ЩОЧЕТВЕРГА О 19:00

ДРУГЕ ДИХАННЯ

ІЗ СЕРГІЄМ СТЕПАНЮКОМ

НА ТЕЛЕКАНАЛІ "НАДІЯ"

НЕДІЛЯ
3 БЕРЕЗНЯ

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – одне життя
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 Є проблема
10:00 Малюваки
10:40 Статус МАМА
11:00 2Я – одне життя
12:00 Богослужіння
13:20 ЛоМастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдопереклад)
15:50 Помолитесь за меня
17:00 Так чи Інакше
18:00 Є проблема
18:30 ...є Любов
19:00 Диагноз: здоров'є
19:20 Інша сторона
20:00 Статус МАМА
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Вісті Надії: тиждень
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Удивительные факты
23:00 Реформація.500

19:00 В контексті
20:00 Інша сторона
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
22:00 Притчи рабби Иисуса
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи Інакше

ВІВТОРОК
5 БЕРЕЗНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 ...є Любов
08:30 The Efir
09:00 Ранок Надії
10:00 Дорогами християнства
10:30 Рожеві окуляри
11:00 Ранок Надії
12:00 В контексті
13:15 Філософський камінь
13:30 Є проблема
14:00 ПроФіTime
14:20 Інша сторона
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:40 Так чи Інакше
17:40 В контексті
18:40 Так промовляє Біблія
19:10 Рожеві окуляри
19:30 Помолитесь за меня (LIVE)
20:30 Реформація.500
21:00 2Я - одне життя
22:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
23:00 Помолитесь за меня

СЕРЕДА
6 БЕРЕЗНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Так чи Інакше
09:00 Ранок Надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок Надії
12:00 Біблія продовжує говорити
12:30 ДЖЕМ
13:30 Так промовляє Біблія
14:00 ЧП+
14:10 2Я – одне життя

15:00 Рожеві окуляри (сурдо)
15:20 Притчи рабби Иисуса (сурдо)
16:00 Помолитесь за меня
17:00 The Efir
17:30 Є проблема
18:00 В контексті
18:50 ЧП+
19:00 Так чи Інакше
20:00 Рожеві окуляри
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 The Efir
21:30 Дорогами християнства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Богослужіння

ЧЕТВЕР
7 БЕРЕЗНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 ДЖЕМ
09:00 Ранок Надії
10:20 Інша сторона
11:00 Ранок Надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Статус МАМА
13:30 Малюваки
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Сложных текстов нет (сурдо)
15:50 The Efir
16:20 Філософський камінь
16:40 Інша сторона
17:20 Так промовляє Біблія
17:50 Біблія продовжує говорити
18:20 Вісті Надії: тиждень
19:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком (LIVE)
20:00 Сложных текстов нет
20:30 Є проблема
21:10 ДЖЕМ
22:00 Так чи Інакше
23:00 Удивительные факты

П'ЯТНИЦЯ
8 БЕРЕЗНЯ

07:00 Ранок Надії

08:00 В контексті
09:00 Ранок Надії
10:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
11:00 Ранок Надії
12:00 Біблія продовжує говорити
12:30 Вісті Надії: тиждень
13:10 Малюваки
13:30 Реформація.500
14:30 2Я – одне життя
15:20 Богослужіння (сурдо)
16:10 ДЖЕМ
17:10 Сложных текстов нет
17:30 В контексті
18:30 The Efir
19:10 Рожеві окуляри
19:30 Суботній вечір
20:20 Притчи рабби Иисуса
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 2Я – одне життя
22:20 Біблія продовжує говорити
23:00 Суботній вечір

СУБОТА
9 БЕРЕЗНЯ

06:40 Реформація.500
07:40 Інша сторона
08:30 The Efir
09:00 Суботній вечір
10:00 В контексті
10:50 Притчи Рабби Иисуса
11:30 Богослужіння
13:00 Суботній вечір
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных тестов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Біблія продовжує говорити
19:20 Дорогами християнства
19:50 Вісті Надії: тиждень
20:30 Філософський камінь
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:20 Народжені бути в сім'ї
22:50 ...є Любов
23:20 The Efir

ПОНЕДІЛОК
4 БЕРЕЗНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 2Я – одне життя
09:00 Ранок Надії
10:00 Реформація.500
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Філософський камінь
13:20 Вісті Надії: тиждень
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Удивительные факты
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:15 Філософський камінь
18:30 Статус МАМА

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4AУ КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТАSMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNGНА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом з нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм про адвентистів з інформаційним буклетом*

Їхня численність по всьому світу в більш ніж 200 країнах становить близько 25 млн людей та продовжує стрімко зростати з кожним роком. Вони вважають, що Біблія — це Слово Живого Бога, ведуть активну благодійну діяльність, приділяють велику увагу фізичному та духовному здоров'ю. Чому ж вони називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

Если больно тебе

Если больно тебе,
Если силы иссякли,
Ты на пару минут
Посмотри в небеса...
Там, среди облаков,
Где рождаются капли,
За тобой наблюдают
Родные Глаза...

Пошук власної цінності

Пошук власної цінності у справах і досягненнях – це шлях до глибокого незадоволення самим собою і життям в цілому. Усі наші таланти й успіхи – це незаслужений подарунок від Бога. Навіть цілеспрямованість і сили для досягнення поставленої мети – це не наше, а Боже. Пам'ятаймо про це!

Жодні емоції

Жодні емоції, враження й успіхи не заповняють порожнечі у твоїй душі. Якщо ти присвячуєш себе іншим, виявляєш турботу, підтримуєш, жертвуєш собою заради їхнього блага – це і є справжня самореалізація!

«ЧОРНА П'ЯТНИЦЯ»

Нещодавно в одному популярному батьківському чаті мами втішали одна одну фотографіями безладу в дитячій. Мовляв, не сумуйте: у нас не краще. Я ж своє «лігво дракона» навіть фотографувати не наважилася...

Невже в усіх так складно з порядком? Чи, може, я одна так бурхливо реагую на безлад, особливо в дитячій? Чи це просто одна з тем для розмови, як про погоду? Невже безлад усіх позбавляє спокою, як і мене? Виявилось, що майже всіх.

Ця побутова складова життя нервує тисячі людей, провокує конфлікти, забирає час і сили. Я спробувала безліч технік прибирання, а також вислухала багато порад «змиритися», «відпустити», «дозволити» собі й дітям «творчий безлад». Цікаво інше: що так сильно дратує нас у безладі? Дратує навіть тих людей, які всю юність прожили у творчому хаосі, а потім народили дітей і раптом почали «непритомніти» на порозі дитячої.

Щодо себе я зрозуміла: безлад наочно демонструє, наскільки погано я контролюю своє життя, адже не можу впоратися навіть з речами. І не тільки з речами, бо хаос у дитячій виникає не тихими сімейними вечорами, а чітко за другим законом термодинаміки. Це той, у

якому сказано, що система не може залишитися стабільною, якщо вона покинута напризволяще. Тому, тільки-но збираєшся переступити поріг дитячої кімнати, внутрішній голос єхидно шепоче: «Помилуйся, матусю, як летить у прірву "система" виховання подарованих тобі Богом дітей, доки ти "блукала" соціальними мережами».

Так, я пам'ятаю, що потрібно собі вибачати й не перейматися, тоді, можливо, безлад перестане бути таким страшним «спусковим гачком» відчаю. Та доки прощати? Чи легше мені жити, коли я піднімаюся над обставинами? Нітрохи. Пробачати собі можна що завгодно, але тільки доти, доки не закінчатись чисті тарілки, а кубик Lego не вріжеться посеред ночі тобі в п'яту. Звичайно, я пристосуюся до обставин, але кульгати все одно доведеться довго.

Отже, знову шукати техніку правильного прибирання? Проте проблема не просто в техніці. Ідеться про життя взагалі, інакше нас не дратувала б так відсутність порядку. Річ у тім, що ми

дозволили речам та Інтернету поглинути нас цілком і досі намагаємося переконати себе, що десять годин у мережі – це «все по роботі», а речі «створюють настрій». Однак у глибині душі ми розуміємо, що це не завжди так. Адже навіть при великому завантаженні двадцять хвилин на миття посуду знайти можна, проте треба ж «перепочити»: чаю випити, у чат зазірнути. У шафі вже висять три сукні, і нова не потрібна, але ж «ця така гарна», а потім спробуй навести лад на полицях. Немає сенсу купувати дитині сто двадцять першу іграшку «для розвитку», якщо ви не плануєте «розвиватися» разом з нею, замість того щоб кричати: «Де ж ти розгубив усі картки?! Я тільки годину тому тобі їх купила!..»

Спокуса речами – це те, до чого ми виявилися не готовими, як і до епохи Інтернету. Років двадцять тому було зовсім мало грошей, а тридцять років тому – мало самих речей. Сімдесят років тому з речами було ще складніше. А сто років тому кожен предмет вимагав копіткої ручної праці й коштував недешево.

Сьогодні навіть цілком скромний бюджет дозволяє придбати гори непотребу – на розпродажу, у second-hand або навіть у групі «Віддам задарма». А в підсвідомості – досвід дитинства, у якому бабусі й дідуся весь мотлох дбайливо складали на горищі – «раптом знадобиться».

Тож навести лад і відновити контроль над своїм життям допоможуть не техніка прибирання – переміщення мотлоху з пункту А в пункт В із сортуванням по контейнерах і полицях – і не вміння «відпускати ситуацію». Адже коли її одночасно «відпускає» сім'я із шести осіб, то хочеться втекти від безладу на край світу.

Нам допоможуть тільки самодисципліна та самоконтроль, стримання та скромність.

Стримуйтеся від покупки третьої пари черевиків у second-hand й «тільки по кофтинці» дітям. Купуйте лише те, що вам справді потрібно. Припиніть «пити чай» по сорок хвилин у чаті. Встановіть для себе «гаджет-діету». Це допоможе вам навести лад у житті і не влаштувати з днів, призначених нам Богом, суцільну «чорну п'ятницю».

Олена Фетисова

НЕБЕСНИЙ ДЕПОЗИТ

Ще в юності я помітила: що більше віддаєш людям, то частіше у твоєму житті трапляється щось добре. Тоді це було для мене дивно і не зовсім зрозуміло. І вже значно пізніше в Євангелії від Луки я прочитала: «*Дайте – і дасться вам; міру добру, напоятину, струснуту й переповнену дадуть вам у подолок. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам*» (6:38).

Ось воно що! Просто й авторитетно, адже пораду дає не хто-небудь, а Сам Ісус, а Він слів на вітер не кидає. Та чому ж буває так складно поділитися, віддати або пожертвувати? Та тому що шкода, ось чому!

Людська натура багатогранна, і жадібність, на жаль, – невід'ємна її складова. Погодьтеся, немає потреби навчати наших дітей бути жадібними: спробуйте вмовити щасливого власника десяти машинок (або не менш щасливу власницю трьох десятків ляльок) розлучитися хоча б з однією. Далеко не кожен дипломат зможе знайти потрібну кількість аргументів і виявити такт. А тепер запропонуємо дитині ще десяток. О, диво! Їм усім знайдеться місце в міцних дитячих обіймах. Люди дорослішають, іншими стають їхні «скарби», і тільки бажання нагромаджувати не слабшає.

До речі, свій час, сили і навіть почуття ми роздаємо так само неохоче. Напевно, нам просто страшно віддавати. Значно природнішим і зрозумілішим видається

прагнення помістити себе в максимально комфортне середовище, не довіряючи при цьому ні людям, ні Богам. «Якщо не я сам, то хто подбає про мене?» – такі умови диктує дійсність.

Однак Біблія наполегливо закликає проявляти милосердя і щедрість, і це нам під силу.

У євреїв є таке прислів'я: «Багатий дає для Бога, бідний приймає від Бога». Тож нічим навіть хвалитися – усе природно та справедливо. Це ж благородно – шукати моменти, коли б ти міг допомогти іншим, а не навпаки. Адже милосердя – це щось більше, ніж великодушний учинок, це прояв любові. А любов не веде облік своїх добрих справ, не вимагає компенсації, вона безкорислива. Вічні взаємини людини з Богом, які стали можливими завдяки добровільній смерті Христа, – теж подарунок і жертва, бо для справжньої любові немає нічого надто цінного.

Колись Ісус із сумом констатував, що «*важко багатому ввійти в Царство Небесне*» (Матв. 19:23). Утім, це не означає, що треба ходити містами й селами в лахмітті, проповідуючи про щедрість і високу мораль. Такі крайнощі не потрібні. Однак справді не слід прив'язуватися до недовговічних земних задоволень. Як свідчить Книга книг: «*Не збирайте собі скарбів на землі, де міль та іржа нищать і де злодії підкопують і крадуть; збирайте ж собі скарби на небі... Бо де ваш скарб, там буде й серце ваше*» (Матв. 6:19-21).

Неминуча смерть коли-небудь байдуже забере все, що ми так цінимо сьогодні. Проте, віддаючи з власної волі земні блага, вкладаючи їх у небесний «банк», ми знаходимо цінності, які неможливо втратити.

Зрештою, усе, що існує на Землі й на Небі, належить не нам...

Даяна Романова

ПРАВИЛА ЕТИКЕТУ

Ніколи не приходьте в гості без попередження.

Парасольку ніколи не сушьте розкритою – ані в офісі, ані в гостях. Її потрібно скласти і поставити в спеціальну підставку або повісити.

Сумку не можна ставити на коліна. Маленьку ошатну сумочку-клатч можна покласти на стіл, об'ємну – повісити на спинку стільця або поставити на підлогу, якщо немає спеціального стільчика. Портфель завжди ставлять на підлогу.

Чоловік ніколи не носить жіночої сумки.

Домашній одяг – це штани та светр, зручні, але пристойні на вигляд. Халат і піжама призначені для того, щоб уранці дійти до ванної кімнати, а ввечері – з ванної кімнати до спальні.

Коли дитина поселяється в окремій кімнаті, звикайте стукати, заходячи до неї. Тоді й вона робитиме так само, перш ніж увійти до вашої спальні.

Жінка може не знімати в приміщенні капелюха і рукавичок, але не шапку й рукавиці.

В автомобілі найкращим вважається місце позаду водія; його займає жінка, чоловік сідає поруч із нею. Виходячи з машини, він притримує дверцята і подає жінці руку. Якщо чоловік за кермом, жінці все одно краще сісти за його спиною. Позаду водія найбезпечніше місце в разі аварії. Однак, де б жінка не сиділа, чоловік повинен відчинити перед нею дверцята і допомогти вийти.

Говорити привселюдно про те, що ви на діті, неввічливо. Тим паче не можна через це відмовлятися від страв, запропонованих гостинною господинею. Обов'язково похваліть її кулінарний талант.

До кожної людини, яка досягла 12 років, слід звертатися на «ви». Неприємно чути, коли люди говорять «ти» офіціантам або водіям. Навіть до добре знайомих людей в офісі краще звертатися на «ви», на «ти» – тільки на одинці. Виняток – якщо ви однолітки або близькі друзі.

Як реагувати, якщо співрозмовник зав'язав вам «тикає»? Спочатку перепитайте: «Вибачте, ви до мене звертаєтесь?» Або ж нейтрально знизіть плечима: «Вибачте, але ми не переходили на „ти“».

Обговорювати відсутніх, тобто пліткувати, неприпустимо. Недозволено говорити погано про близьких, зокрема обмовляти чоловіків і дружин. Також заборонено з презирством та гримасою говорити про рідну країну. «У цій країні тільки невігласи...» – у такому разі ви теж належите до таких людей.

Прийшовши до кінотеатру, театру, на концерт, іти до своїх місць слід тільки обличчям до тих, хто сидить.

Відомий американський актор, кінорежисер, сценарист і продюсер Джек Ніколсон про правила етикету сказав: «Я дуже шанобливо ставлюся до правил етикету: як передати тарілку; не кричати з однієї кімнати в іншу; не відчиняти зачинені двері без стуку; пропускати вперед жінку. Мета всіх цих численних простих правил – зробити життя кращим. Я ретельно стежу за своїми манерами. Це не якась абстракція. Це всім зрозуміла мова взаємної пошани».

Самозахоплення

Самозахоплення, зарозумілість – це майже безнадійний і непоправний гріх. Він перешкоджає будь-якому духовному зростанню. Одна з основних ознак гордості – це постійна образливість. Коли в нашому серці оселяється образа, у ньому вже немає місця ні любові, ні смиренню, ні лагідності, ні мудрості. Важливий принцип духовного життя: коли ми позбуваємося гордості – нас залишає образливість, звільняємося від образливості – на її місце приходять співчуття і любов до ближнього.

Здатність сприймати нове

Здатність сприймати нове зберігається лише тоді, коли ми охоче ділимося з іншими тим, що отримали. Ми не зможемо отримувати небесні скарби, якщо не ділитимемося ними з ближніми.

Леонід Падун

ОЧІ АГАРІ

«Віра є підставою для надії, те, що перекоує про речі, недоступні для споглядання» (Євр. 11:1).

Наскільки ж важливо мати відкриті духовні очі й бути переконаними в існуванні речей, недоступних для споглядання! Біблія розповідає нам про жінку на ім'я Агар, яка зі своїм сином опинилася в скрутних обставинах – вони заблукали в пустелі. «І скінчилась вода в бурдюці, і пішла вона дитину під одним із кущів. І пішла вона, і сіла собі навпроти, на віддалі – як стрілити луком, бо сказала: „Нехай я не бачу смерті цієї дитини!“ І сіла навпроти, і піднесла свій голос та й заплакала» (Бут. 21:15, 16).

Агар розуміла, що заблукала, тому їй із сином загрожувала смерть. Незважаючи

на те, що Бог обіцяв зробити її сина патріархом великого народу, вона зіткнулася з безнадією. Іноді ми також відчуваємо себе так, як Агар: Бог дав нам Своє Слово, безліч чудових обітниць, але нам здається, що ми заблукали й опинилися в глухому куті. Наша «вода» закінчується, усе, чим ми «жили» раніше, уже не працює. Невже Бог забув про нас?

У Господа завжди все під контролем. Написано, що навіть волосся на нашій голові пороховане (Матв. 10:30)! Ніщо не відбувається без волі Отця Небесного. Якби негативні почуття не були в наших серцях, Бог ніколи не залишає нас!

Незважаючи на сльози і переживання Агарі, Бог вів її до джерела води. Їй здавалося, що вона дедалі більше збивається зі шляху, але насправді жінка прямувала до свого порятунку! Існує земна реальність і Божя реальність, яка відрізняється від людської.

Якщо Бог дав слово, Він вірний йому. Про Ізмаїла Господь сказав: «Великим народом зроблю Я його» (Бут. 21:18), – і написано, що Він почув хлопця. Ангел з Неба озвався до Агарі й запитав: «Що тобі, Агаро?» (в. 17). Іноді нам здається, що Бог ставить дивні запитання. Невже Він не знає, що з нами відбувається і як нам складно? Невже Він не бачить, де ми є і як взагалі тут опинилися?

Бог бачить і знає все, і Він веде нас Своїм невидимим, але безпечним шляхом. Усе, що Господь сказав нам, обов'язково справдиться. Людські слова зникнуть, а Боже Слово житиме вічно!

Що ж трапилось з Агар? Бог не почав плакати разом з нею, а натомість відкрив їй очі! Раптом Агар побачила криницю з водою, пішла, наповнила бурдюк і напоїла сина. Вони були врятовані!

Ще хвилину тому все здавалося зовсім безнадійним, але за мить заплакана жінка перетворилася на щасливу! Коли Бог відкриває наші очі, усе змінюється! Пустеля не зникла, але в їхньому житті з'явилася інша реальність. Ізмаїл виріс і став патріархом величезного народу.

Ми навіть не уявляємо, що може трапитися з нами – синами і доньками Божими, народженими згори – щойно наші очі відкриються! Як і Агар, чимало з нас уже багато пережили у своєму житті, впритул наблизившись до тієї «криниці», яку потрібно побачити. Настав час, коли діти Божі прозрівають, починають бачити і пити із цієї «криниці» живої води на ім'я Ісус Христос – живий і воскреслий!

Бог може звершувати великі справи через нас, якщо тільки ми не дивитимемося на свою немичну плоть, на самих себе і свої здібності. Написано: «Покладіть надію на благодать, що приноситься вам» (1 Петра 1:13). Безумовно, щось ми можемо і повинні робити своїми силами, але є Божя благодать, надприродні дари Господа, без яких ми просто не зможемо виконати Його волю і призначення для нашого життя. Усе, що нам потрібно, – це розплющити очі!

Одного разу Бог звернувся до пророка Єремії: «Що ти бачиш, Єреміє? А я відказав: Я бачу мигдалеву галузку. І сказав

мені Господь: Ти добре бачиш, бо Я пильную Свого слова, щоб справдилось воно» (Єрем. 1:11, 12).

Коли ми бачимо добре, то радіємо, і тоді з нами відбувається щось приємне. Та коли наші духовні очі закриті, ми починаємо дивитися на все фізичними очима, і земна реальність пригнічує нас. Дуже важливо мати гострий духовний зір і Божий погляд на всі життєві ситуації.

Біблія говорить нам про створення світу: «На початку Бог створив Небо та землю. А земля була пуста та порожня, і темрява була над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води. І сказав Бог: „Хай станеться світло!“ І сталося світло» (Бут. 1:1-3).

Коли Земля була «пуста та порожня», це не означає, що така сама картина була і в Божому серці. Це не те, що Він бачив! Божі очі бачили яскраву квітучу Землю, вкриту лісами і морями, горами й ріками, сонячні дні та зоряні ночі. Він бачив безліч дивовижних тварин, птахів і риб. Бог бачив вінець усього творіння – людину, створену за Його образом і подобою!

Тільки Бог зможе змінити наш внутрішній світ, відкрити наші очі й наповнити нас Своїм баченням нашого народу, міста, церкви, сім'ї. Якими б складними не здавалися обставини нашого життя, Той, Хто в нас, більший за того, хто у світі! Усе видиме – тимчасове, а невидиме – вічне. Будьмо переконаними в існуванні речей, недоступних для споглядання, як написано: «Віра є підставою для надії, те, що перекоує про речі, недоступні для споглядання» (Євр. 11:1).

Бен Карсон, нейрохірург зі світовим ім'ям, котрий перший у світі успішно роз'єднав сіамських близнюків, зрощених потилицями, автор шести бестселерів, екс-кандидат у президенти США, міністр житлового будівництва та міського розвитку США, у молодшій школі був останнім за успішністю учнем у класі. За його словами, своїми колосальними досягненнями він зобов'язаний саме вірі в Бога і завзяттю його матері.

8

УРОКІВ для матерів від Бена Карсона

1 ВІДМОВА ВІД ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА КОРИСТЬ КНИГ

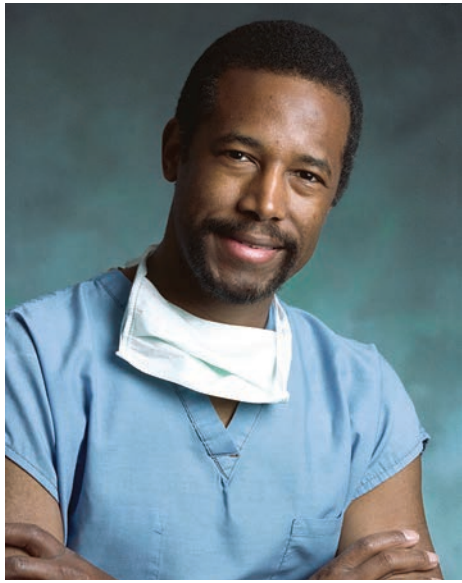
Хоч моя мама часто говорила мені: «Молодець, Бенні, ти зможеш досягти всього, чого захочеш», – я їй не вірив. Оскільки я пас задніх у класі, то не вважав за потрібне старатися. Подивившись якось на наші з братом табелі з підсумковими оцінками, мама в розпачі сказала: «Я не знаю, що з вами робити, хлопчики... Я хочу поговорити з Богом про тебе, Бене, і про твого брата Куртіса. Мені потрібно з Ним порадитися, що робити далі. Ви просто не маєте права більше приносити такі оцінки».

За два дні після цього мама повернулася додому на годину раніше. Вона застала нас із братом, як завжди, за переглядом фільмів. Цього разу вона рішуче підійшла, вимкнула телевізор і сказала: «Хлопчики, ви витрачаєте занадто багато часу, сидючи перед екраном. Так освіти не здобудеш. Господь підказав мені, що потрібно робити. Віднині ви не дивитиметесь телевізор, окрім двох програм на тиждень, які ми заздалегідь виберемо. А ще жодних ігор і гуляння після школи, доки не виконаєте домашнє завдання».

Мені не вірилося, що мама могла таке сказати: «Але ж інші хлопці гуляють на вулиці відразу після занять і дивляться телевізор». «Можливо, – відповіла мама, – але інші діти, імовірно, не планують досягти успіху в житті, а ти будеш успішним. Не дивися на інших. У світі чимало "інших", і тільки деякі з них досягають чогось значного».

Ще одним нововпровадженням моєї мами була вимога читати по дві пізнавальні бібліотечні книги на тиждень. Після прочитання ми мали написати рекаса. Тоді я навчався в п'ятому класі, але так і не прочитав до кінця жодної книги! Мені довелося погодитися з вимогою мами, і ми з братом стали постійними відвідувачами місцевої бібліотеки. Перечитавши всі бібліотечні книги про тварин, я почав читати про рослини, потім про мінерали й, нарешті, про камені.

Спочатку я не усвідомлював, як багато різних знань почало нагромаджуватися в моїй голові. Я навчився отримувати задоволення від читання, і поступово навчання давалося мені значно легше. Я перестав плисти за течією, відчуваючи себе невдахою. Уже за півтора року я став найкращим учнем у класі. Я повірив у те, що зможу досягти успіху, якщо буду старанним і прагнути до кращого.

2 ЗАВЖДИ РОБИ ВСЕ ЯКНАЙКРАЩЕ

З трьома класами початкової школи, з розбитим сімейним життям моїй мамі вдалося виховати в собі залізну волю. «Якщо інші можуть, я теж зможу!» – це принцип її життя. Ця натхненна думка стала для мами настільки важливою, що вона знову і знову нам її повторювала: «Хлопчики, якщо комусь це до снаги, ви теж зможете це зробити».

У мами не було проблем з пошуком роботи, вона була готова взятися за будь-яку. Працювала сумлінно, дотримуючись принципу: «Я докладу всіх зусиль і зроблю її краще». Навіть коли мила підлогу, вона не зупинялася доти, доки підлога не ставала чистою і блискучою.

Роблячи все якнайкраще, ми повинні враховувати те, що нам необхідно в усьому покладатися на Бога. Якими б не були наші зусилля, їх завжди бракуватиме без Творця. Досі я не знаходжу пояснень одужанню кількох моїх безнадійно хворих пацієнтів. Я молився, щоб Господь відкрив мені цю таємницю, але відповіді не отримав. Однак з командою медпрацівників ми точно знаємо, що вся наша самовідданість не допомогла б у цих випадках. Господь – єдине Джерело допомоги.

3 УСВІДОМЛЕННЯ ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД БОГА

Ще однією рисою характеру моєї мами було вміння усвідомлювати свою залежність від Бога. Вона розуміла, що її мудрості не вистачить для розв'язання проблем, і в молитві зверталася по допомогу до Бога. І Він відповідав їй. Це не був прямий голос згори, а радше впевненість і відчуття, яке вказувало їй, що потрібно говорити і як діяти. Щодня мама молилася про те, аби Бог дав їй мудрості, як мотивувати синів до навчання та праці, не ламаючи їх як особистостей.

Вона говорила Богові: «Боже, мені немає до кого більше звернутися. Ти будь моїм найкращим Другом. І Тобі доведеться навчати мене, як жити і діяти. Тобі доведеться давати мені мудрість, бо я не знаю, що робити». Вона була готова робити все можливе зі свого боку, а решту поклала на Бога. Цього вона навчала і нас.

4 БОРОТИСЯ ЗА ДОСКОНАЛІСТЬ

Бути успішним – означає боротися за досконалість, і неважливо, у якій сфері життя. Кожен із нас повинен зробити щось значуще і позитивне. Для цього насамперед потрібно розвивати свої розумові здібності й дані Богом таланти. Часто в розмовах із молоддю про їхні таланти я чую такі відповіді: «Я можу співати», «Я вмію грати в баскетбол». Вони мислять категоріями естради, поп-музики та спортивних ігор. Проте дуже рідко я чую: «Мені добре дається математика» або «Я прекрасний читець». Жоден ще не сказав мені: «Я можу черпати для себе глибокі

думки з написаного». Адже саме ці таланти роблять нас унікальними та сприяють досягненню успіху в житті.

На жаль, більшість людей не замислюється, що Господь дав кожному з нас понад 14 млрд клітин і зв'язків у мозку. Чи був би сенс створювати такий складний орган, не чекаючи, що людина ним користуватиметься? Хоч я багато чого досяг у житті, але залишився такою самою людиною, з тим самим мозком, який мав у шкільні роки, перебуваючи на найнижчому рівні успішності. Ніхто не робив мені пересадження головного мозку, щоб у сьомому класі я став одним із найкращих учнів школи. Жодні досягнення не здобулися самі собою.

Найважливіше – визнання Богом даних талантів і їхній подальший розвиток. Будь-яка людина зі здоровим мозком здатна опанувати майже все, що завгодно! Проте кожен із нас має особливі дари. І якщо ми це усвідомимо, розвинемо їх і застосуємо, то, імовірно, матимемо успіх, досягнемо вершин у своїй професії.

5 ВІДДАВАТИ БІЛЬШЕ, НІЖ ОТРИМУВАТИ

На жаль, слово «успіх» часто використовують помилково. Для деяких успіх – це досягти вершини достатку, і неважливо якою ціною. Ці люди вимірюють успіх нажитими мільйонами. Мені сумно, коли на зустрічах учні запитують: «У якому будинку ви живете?», «Скільки у вас кредитних карток?» і «Чи є у вас власний басейн?» Адже для мене гроші й те, що за них купують, несуттєві. Справжнім успіхом я вважаю внесок у суспільство. Успіх – це віддавати більше, ніж отримувати. Це коли ви постійно намагаєтесь допомагати іншим. Це також стати хорошим батьком, який надихає своїх дітей якомога більше навчатися, або матір'ю, яка допомагає дітям розвивати віру в Бога.

Мама говорила мені: «Одяг неважливий. Будинки, машини, рахунки в банках – ніщо не має значення. Знаєш, що важливо? Знання та працьовитість – ось те, що дозволить тобі мати все».

Під час медичної практики і в подальшій роботі мої наставники навчали мене на особистому прикладі повністю присвячувати себе професії. Ці люди справді віддавали іншим більшу та частину себе. Їхній приклад мене надихав. Я навчився бути уважним не тільки до хвороб своїх пацієнтів, але й цікавитися ними самими. Я зрозумів, що лікар повинен бути лікарем не тільки тоді, коли йому це зручно; я пообіцяв собі бути готовим надати допомогу пацієнтам у будь-який момент, коли це буде необхідно. Особливе задоволення я отримував від досліджень, випробувань нових технологій, тому що не боявся ризикувати і приймати відповідальні рішення.

6 ПЕРЕМОГА НАД ГОРДІСТЮ

Іноді наші знання мають зворотню дію, якщо ми стаємо зарозумілими й нестерпними. Не до таких знань я закликаю вас і ваших дітей. Не потрібно здобувати знання заради знань. Коли у п'ятому класі в моєму житті відбувся різкий поворот і я став здібним учнем, то іноді мені хотілося похвалитися перед тими, хто раніше з мене сміявся. Два роки поспіль я доводив усім і кожному, який я молодець. Однак замість поважати мене однокласники вважали мене нестерпним і зарозумілим. На жаль, вони мали рацію. Я й не помітив, як став таким. До 11-го класу я настільки захопився досягненнями заради досягнень, що іншим було неприємно навіть перебувати поруч зі мною. Одного разу я подумав: «Навіщо мені доводити людям, що я розумніший за них? Може, мені потрібно змінитися та припинити демонструвати всім свою вченість?»

Мені знадобилося чимало часу, щоб перемогти в собі прагнення бути кращим за інших. Нарешті я зрозумів, що повинен щосили намагатися приносити людям користь. Тривалий час я не звертав уваги на біблійні тексти з книги Приповістей про гордість. Та що більше я читав Біблію, то краще розумів, як Бог ненавидить гордість і зарозумілість. Особливо мені запам'ятався один вірш: «Гордіня людини її понижає, а чести набуває покірливий духом» (Прип. 29:23). Перемога над гордістю – це завжди результат боротьби. Якщо людина досягає успіху й визнання, їй доведеться боротися із собою, щоб не пишатися. Я помітив:

що здібніша людина, то менше вона розповідає іншим про свої досягнення.

Завдяки хорошій освіті й підготовці я відчував себе дуже впевнено, можливо, навіть трохи самовпевнено. Я ніби просив Бога про допомогу, але водночас не очікував її отримати, або не цінував її, коли отримував, або не помічав Божого втручання. Однак після низки дивовижних відповідей на мої молитви у складних і безнадійних з людського погляду операціях і випадках я почав дивитися на життя інакше. Як і раніше, я вважав себе досвідченим і кваліфікованим лікарем, але водночас визнавав важливу роль Бога в моєму житті. Відтоді мене наповнило відчуття, що, тільки-но я дозволю Богові, Він наділятиме мене Своєю силою протягом усього мого життя.

У складних ситуаціях я приділяю час для роздумів і для засвоєння почутого. Щодня подумки я молюся, благаючи Бога дати мені глибоке розуміння своєї місії на цей день і допомогти мені бачити головне. Обов'язково потрібно навчитися своїх дітей і навчитися самим просити Бога втручатися в наше життя, особливо коли ми безпорадні.

7 ПОЗИТИВНЕ МИСЛЕННЯ І ДУХОВНЕ ЗРОСТАННЯ

Мене неодноразово запитують, як зберегти здоров'я в сучасному світі. Лікарі дедалі частіше доходять висновку, що наше одужання більше залежить від позитивного мислення, ніж від фізичного стану або прогнозів. Оптимістичний погляд може багато чого змінити. Коли в нас гарний настрій, це справді впливає на наше здоров'я, на мислення і на стосунки з іншими. Навчати дітей мислити позитивно потрібно змалечку. Я не закликаю постійно усміхатися і повторювати по сто разів на день: «Я позитивно мислю». Правильне мислення розвивається паралельно з нашим духовним дорослішанням. Якщо ми більше зосереджуємося на негативному, поганому, то нас складно буде назвати здоровими як фізично, так і духовно.

8 РОБИ ВСЕ, ЩО МОЖЕШ, А БОГУ ДОЗВОЛЬ ЗРОБИТИ НЕМОЖЛИВЕ

Я дуже люблю своїх синів і хочу, щоб вони стали успішними людьми. Я не можу дати своїм дітям усього на світі, але я організовую їхнє життя так, щоб вони навчилися твердо стояти на ногах, поважати інших і були цінними для суспільства. Якщо я забезпечу їх усім, вони ніколи не досягнуть успіху. Мої діти знають, що я люблю їх і готовий завжди бути поруч. Осмислюючи стосунки із синами, я зрозумів, що Бог любить мене більше, ніж я люблю їх.

Коли ми покладаємося на Господа, Він робить нас ще талановитішими. Я закликаю своїх дітей жити за простими правилами: робіть усе, що можете, а Богові дозвольте зробити для вас неможливе!

У нашій родині є так званий «сімейний вітвар». Це той щоденний ранковий час, коли ми всією сім'єю збираємося, щоб помолитися одне за одного і почитати Біблію. Іноді непросто виділяти на це час. Однак це те, що об'єднує нашу сім'ю.

Як прекрасно, коли в тебе є можливість допомагати людям і відновлювати їхнє здоров'я! Я не просто чогось вартий, а ще можу ділитися з іншими. Я хочу сказати всім: Господь, як і раніше, активно бере участь у нашому житті. І справжнє щастя – бути досить наполегливим і досить покірним, щоб виконувати саме ту місію в служінні іншим, яку Господь тобі призначив, адже в Нього для кожної людини є Свій великий задум.

ЯК ПРАВИЛЬНО РОЗБУДИТИ ДИТИНУ

Батьки дошкільнят з власного досвіду знають, наскільки складно буває підняти вранці маленького лежебоку і зібрати його до дитячого садка. Як розбудити дитину вчасно і без стресів для неї?

Насамперед не намагайтеся знайомити дитину до восьми років з будильником. Різкий звук раптово обриває сон, а це стрес для незміцнілої нервової системи. В організмі переляканого малюка активно виділяється гормон стресу норадреналін. У підсумку дитина може півдня відчувати себе виснаженою, а в особливо чутливих малюків «підйом за свистком» призводить до нічних кошмарів.

Крім будильника, забудьте про яскраве світло, гучну музику, командний вигук батька «Швидко вставай!», зривання ковдри, неприємний лоск і інші надмірно активні прийоми.

Не слід, шкодуючи малюка, дозволяти йому спати до останнього, а потім вимагати, щоб він швидко зібрався. Краще розбудіть його на 15 хвилин раніше і присвятить цей час м'якому переходу від сну до активності.

1

КРОК 1. ПЕРШІ ЗВУКИ

У маленької дитини дуже сильний емоційний зв'язок із мамою. Ви, напевно, помічали, що вночі прокидається за секунду до того, як малюк заплаче. Те саме відчуває і дитина. Якщо ви почнете тихенько ходити по кімнаті, розсунете штори, нахилитеся над ліжечком, сон крихітки стане чуйнішим, і незабаром вона розплющить очі.

М'яко прокинутися допомагають звуки природи, записані на диск. Оптимальний варіант – негучні звуки ранкового лісу, спів птахів. Однак шум хвиль і дзюрчання струмочків краще залишити на вечір. Ці звуки не будять, а навпаки, заколисують.

2

КРОК 2. КОШЕНЯТА В ЛІЖКУ

Дозволити дитині ніжитися в ліжку – надійний спосіб її розпестити? Навпаки – це турбота про її здоров'я. Тіло «прокидається» пізніше за мозок. М'язам потрібен час, щоб перейти від розслабленого стану до активного.

Кілька хвилин погладжуйте малюка, ласкаво примовляючи: «Прокидайся, ніжко! Прокидайся, ручко! Животику, прокидайся!» Рухайтеся долонею від центру до периферії: наприклад, від плеча до долоньки, від стегна до ступні. Малюк почав усміхатися? Переходьте до обличчя! Згадайте масаж для немовлят: «малюйте» дитині бровки, губки, погладжуйте щічки. Обережно розминайте мочки вух, а потім і самі вушні раковини. Постарайтеся обіграти свої дії: наприклад, нехай руки малюка гладять хвостиками кошенята, по ніжках стрибають жабенята, а по спинці подорожує паровозик.

Оптимальна тривалість ранкових пестощів – п'ять хвилин. Звичайно, можна поступитися проханням дитини і продовжити задоволення, але не більш ніж на 2-3 хвилини. Занадто тривалий масаж не бадьорить, а навпаки, розніжує і викликає бажання повернутися на інший бік.

3

КРОК 3. ЯКОГО КОЛЬОРУ РАНОК?

Дивуйте! Прикріпіть до ліжечка веселий смайлик або незвичайну паперову гірлянду, повісьте на стіну яскраву картинку. Нехай день, що настав, буде по-справжньому новим!

Слушний варіант – поставити поруч із ліжечком тарілочку з яскравими червоними, жовтими і помаранчевими фруктами: яблуками, апельсинами, мандаринами. Якщо ваш малюк захоче з'їсти цей підбадьорливий «натюрморт», буде розв'язана і проблема ранкового перекусу.

Перше ранкове враження має бути яскравим, несподіваним, але коротким і простим. Якщо ви зведете посеред кімнати хитромудру вежу, дитина, звичайно ж, умить забуде про сон, але віддасть перевагу грі, аніж збиранню до садка.

4

КРОК 4. БОНУС ЗА СИЛУ ВОЛІ

Малюкам дуже важлива повторюваність подій. Придумайте приємний

ранковий ритуал, і незабаром він, немов комп'ютерна програма, «запустить» гарний настрій щоранку.

Наприклад, складіть казковий цикл про кошенят, наступний «розділ» якого можна почути тільки під час ранкового збирання. Або розповідайте малюкові, як у цей час у лісі прокидаються білочки.

Наскільки охоче дитина встане вранці, безпосередньо залежить від того, як вона проведе вечір напередодні. Тому не слід різко змінювати дитячий розпорядок дня у вихідні. Нервова система дитини дуже чутлива. Іноді, здавалося б, дрібязкове порушення режиму призводить до труднощів з пробудженням.

Якщо режим усе ж збився – малюк був на канікулах або довго хворів, – починайте повертатися до «робочого» ритму поступово, приблизно за тиждень до першого відвідування садка.

НА НІЧ ДИТИНІ НЕ МОЖНА:

- їсти калорійні страви і багато пити;
- грати в рухливі ігри;
- дивитися або читати страшні історії.

БАТЬКИ НЕ ПОВИННІ:

- карати дитину або з'ясовувати сімейні стосунки в її присутності, коли вона готується до сну;
- затягувати процес підготовки до сну.

БАТЬКАМ СЛІД:

- пограти з дитиною в спокійні настільні ігри або погуляти;
- почитати добру книгу;
- купувати малюка в теплій ванні, можна з травами;
- приглубити дитину, ще раз сказати їй, яка вона чудова і як ви її любите;
- провітрити дитячу кімнату і простежити, щоб температура в ній була 18-20 °C;
- переконалися в тому, що дитина спить у зручній позі.

АЦЕТОНЕМІЧНИЙ СИНДРОМ У ДІТЕЙ

Ацетонемічний синдром – це порушення обміну речовин, яке відбувається внаслідок нагромадження в плазмі крові кетонів: ацетону, ацетооцтової та бета-оксимасляної кислот.

Кетонів тіла спричиняють інтоксикацію в організмі дитини. Яскравим проявом цього стану є ацетонемічний криз, надавати допомогу при якому повинен уміти кожен з батьків.

Найчастіше ацетонемічний синдром виникає в дітей молодшого віку. Провісники кризи в дитини – нездужання, відмова від їжі, нудота, млявість або збудження, головний біль, затримка випорожнення та своєрідний «фруктовий запах» з рота. Під час кризи в дітей спостерігається загальмованість реакцій, сонливість, посилюється нудота, можлива багаторазова блювота. Дитина відчуває спрагу, але після пиття відразу ж з'являється блювота. Зазвичай причиною такого стану є нераціональне харчування: вживання великої кількості жирів, кондитерських виробів, грибних, рибних або м'ясних бульйонів, курчати, телятини.

При появі перших ознак ацетонемічного синдрому слід почати лікування ще до приходу лікаря.

Передусім очистити кишечник содовим розчином з розрахунку 1 ч. л. соди на 1 л води. Повторювати цю процедуру слід двічі на день. Крім того, важливо поїти дитину водою кожні 10-15 хвилин чайною ложкою, дітям від 6 до 10 років дають пити по столовій ложці. Для пиття використовують воду з лимоном, підсолоджену цукром, компот із сухофруктів, аптечні сольові препарати «Регідрон», «Гастроліт» і негазовану лужну мінеральну воду («Поляна квасова», «Лужанська», «Боржомі»). У разі поліпшення стану, якщо дитина нормально сприймає їжу, їй дають рідкі каші (гречану, вівсяну), овочевий суп, картопляне пюре, печені яблука, галетне печиво. Рекомендують приймати ентеросорбенти: активоване вугілля, «Ентеросгель» тощо. Не зайвими будуть трави із седативним ефектом: настій валеріани та відвар ромашки.

Дітям, схильним до ацетонемічного синдрому, необхідно все життя дотримуватися дієти, оскільки в них підвищений ризик виникнення дерматиту, бронхіальної астми, алергічних захворювань шкіри, подагри, діабету 2-го типу, сечокам'яної і жовчнокам'яної хвороб. З харчування вилучають супи та борщі на м'ясному, кістковому та рибному бульйонах, телятину, м'ясо молоді птиці, субпродукти (печінку, м'язи, нирки), копченості, маринади. Не рекомендовані гриби, грибні відвари, зелений борщ, щавель, ревень, кетчуп, здоба, листові тісто, кондитерські

вироби з кремом, шоколад, жирний сир і тверді сири. Варто обмежити вживання томатів, цвітної капусти, страв з бобових (особливо соєвих), макаронних виробів, фініків, інжиру та бананів. Радять вживати супи на овочевому відварі, картоплю, буряк, моркву, кабачки, білокачанну капусту, брокколі, брюссельську капусту, редис, салат, кріп. Корисні сухарі, каша гречана, вівсяна, рисова, кукурудзяна, яблука, груші, солодкі ягоди, виноград, кавун, персики, абрикоси, черешні. Не заборонені нежирні молочні продукти, сухофрукти, компоти, киселі.

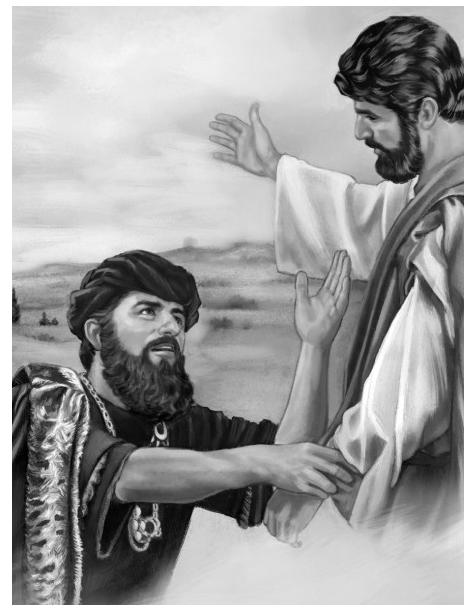
Як трав'яні настої рекомендують фітозбори з плодів ялівцю, польового хвоща, листя брусниці, ортосифону тичинкового та парила. Уживати їх слід у вигляді відвару протягом 2-3 тижнів 3-4 рази на рік. Щоб поліпшити роботу печінки, рекомендують препарати розторопші й артишоку.

Використовуючи доступні вам засоби в наданні допомоги своїм дітям, не забувайте звертатися по допомогу до Бога.

Так вчинив один знатний юдей, який служив при царському дворі в Капернаумі. Коли його син смертельно захворів, він прийшов до Ісуса з проханням зцілити дитину. Сподіваючись на Божу допомогу, царедворець вигукнув:

«Господи, прийди, поки не померло моє дитя» (Івана 4:49). Ісус відповів йому: *«Іди, твій син живе! – І повірив чоловік у слова, які сказав йому Ісус, і пішов»* (Івана 4:50). Прийшовши додому, батько побачив, що син одужав. Звертайтеся з вірою до Господа, і Він обов'язково допоможе вам у складній ситуації.

Олексій Хацинський

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- Через додатки
для Android та iOS
- На SoundCloud
- В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Людмила Шаповал
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 07.02.2019 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Київ
Призначення платежу:
добровольные пожертвования

Свідцтво
про державну реєстрацію
Серія KB №8176 от 03.12.2003

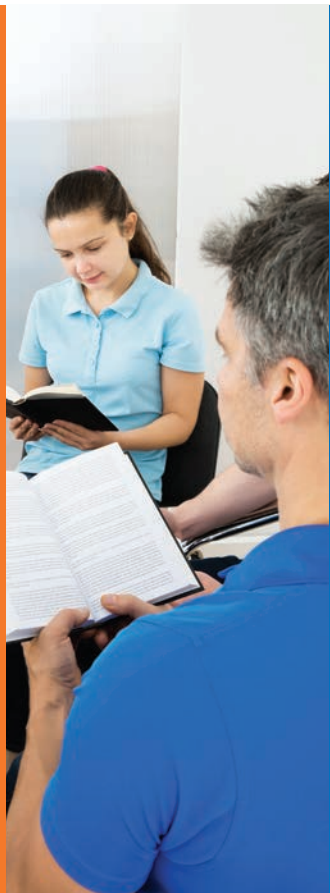
НАША АДРЕСА

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Замовляй
безплатний
курс для себе
та своєї сім'ї

0 800 30 20 20
(*безплатно
з мобільних
та стаціонарних
телефонів України)

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Притчи Рабби Іисуса» (рос.)
- «Еммануїл» (рос.)
- «Таємниці пророка Даниїла» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Дивовижні пригоди» (укр.)
- «Твоя подорож» (укр.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)
- «10 вопросов к Богу» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ СТОСУНКІВ

- «Когда любовь
возвращается домой» (рос.)

СЛОЖНЫХ ТЕКСТОВ НЕТ

ЩОП'ЯТНИЦІ
21:00

НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»

